

Люблю. Покинуто, самотно

Володимир Свідзінський

Люблю. Покинуто, самотно.

А вже поля мої пусті;

У парку клени золоті,

І осінь віє непривітно.

Люблю, люблю. Ходжу без цілі.

Щось жалібно шепоче гай

І ронить листя. Листя миле,

Прощай, прощай.